

Sagsøger, appellat og indstævnt: ON

Præjudicielle spørgsmål

1. Hæfter et luftfartsselskab, som i henhold til artikel 5, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ skal tilbyde bistand i overensstemmelse med denne forordnings artikel 9, stk. 1, litra b), i henhold til denne forordning for skader opstået i forbindelse med, at en passager er kommet til skade som følge af uagtsomhed fra medarbejdere ved det hotel, som luftfartsselskabet har stillet til rådighed?
2. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende:

Er luftfartsselskabets forpligtelse i henhold til artikel 9, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 261/2004 begrænset til at finde et hotel til passageren og udrede udgifterne til opholdet, eller skylder luftfartsselskabet opholdet som sådan?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 12. juli 2019 — A mod Latvijas Republikas Veselības ministrija

(Sag C-535/19)

(2019/C 328/29)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i hovedsagen

Appellant: A

Procesdeltager: Latvijas Republikas Veselības ministrija

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er offentlige sundhedsydelse omfattet af begrebet »ydelse ved sygdom« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), i forordning nr. 883/2004 ⁽¹⁾?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 4 i forordning nr. 883/2004 og artikel 24 i direktiv 2004/38 ⁽²⁾ — med henblik på at undgå et uforholdsmæssigt stort antal ansøgninger om sociale ydelser, der er fastlagt for at sikre adgang til sundhedsydelse — da nægte unionsborgere, der på det pågældende tidspunkt ikke har status som arbejdstager, disse ydelser, som tildeles medlemsstaternes statsborgere og familiemedlemmerne til en unionsborger, som har status som arbejdstager, der befinder sig i samme situation?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, kan medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 18 og artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 24 i direktiv 2004/38 — med henblik på at undgå et uforholdsmæssigt stort antal ansøgninger om sociale ydelser, der er fastlagt for at sikre adgang til sundhedsydelse — da nægte unionsborgere, der på det pågældende tidspunkt ikke har status som arbejdstager, disse ydelser, som tildeles medlemsstaternes statsborgere og familiemedlemmerne til en unionsborger, som har status som arbejdstager, der befinder sig i samme situation?

- 4) Er en situation, hvor en unionsborger, som udøver sin ret til fri bevægelighed, nægtes retten til at modtage offentlige sundhedsydelser, der finansieres af staten, i alle de berørte medlemsstater i hovedsagen, i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, litra e), i forordning nr. 883/2004?
- 5) Er en situation, hvor en unionsborger, som udøver sin ret til fri bevægelighed, nægtes retten til at modtage offentlige sundhedsydelser, der finansieres af staten, i alle de berørte medlemsstater i hovedsagen, i overensstemmelse med artikel 18, artikel 20, stk. 1, og artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde?
- 6) Skal den omstændighed, at et ophold er lovligt som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), i direktiv 2004/38, fortolkes således, at den giver en person ret til adgang til den sociale sikringsordning, og således, at den kan udgøre en grund til at udelukke den pågældende fra den sociale sikringsordning? Skal det i hovedsagen navnlig fastslås, at den omstændighed, at ansøgeren har en fuld sygeforsikringsdækning, som er en af betingelserne for et lovligt ophold i henhold til direktiv 2004/38, kan ligge til grund for et afslag på at optage den pågældende i det sundhedssystem, der finansieres af staten?

-
- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT 2004, L 166, s. 1).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT 2004, L 158, s. 77).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht München I (Tyskland) den 15. juli 2019 —
Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband
e.V. mod Telefonica Germany GmbH & Co.OHG**

(Sag C-539/19)

(2019/C 328/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht München I

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Sagsøgt: Telefonica Germany GmbH & Co.OHG

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 6a og artikel 6e, stk. 3, i forordning (EU) nr. 531/2012 (¹) fortolkes således, at mobilkommunikationsudbydere den 15. juni 2017 automatisk skal overføre gamle kunder til den regulerede tarif i henhold til artikel 6a i forordning (EU) nr. 531/2012 uafhængigt af, om disse kunder hidtil havde en reguleret tarif eller en særlig, såkaldt alternativ roamingtarif?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 531/2012 af 13.6.2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen (EUT 2012, L 172, s. 10), som ændret ved forordning (EU) 2015/2120 (EUT 2015, L 310, s. 1).